

אתי רוזנצווייג • קריאת כיוון

תכנון ומימוש תהליכי טיפול ואבחון

etikivun@gmail.com | www.eti-kriatkivun.co.il | 058-326-4443

"עולים כתה" עם קריאת כיוון והמחנכת המורה חנה ליינר

המעבר לסמינר/ תיכון

הגב' ליינר מנחת הורים, מתמחת ביעוץ זוגי ובנוער בסיכון.

מכתה ח' אל הא'

המעבר מכיתה ח' לכיתה א'...

אני מדגישה - מח' אל הא', ולא מה-ח' אל ה-ט'...

לא קל הוא המעבר של בנות מתבגרות מהיסודי אל הסמינר.

בבית הספר היסודי הן היו הגדולות, הבוגרות, המגלמות את ה-ח' בהדרתה: חום, חנינה, חסד, הן פותחות חלון הזדמנויות, ליבן הוא כחריש לקצור, יש בהן חכמה ליישם, חממה להתבשם...

עם כניסתן לסמינר מוטל עליהן תפקיד גדול ממדים: להתחיל הכול מבראשית, להתמזג בחברה חדשה. הן נתקלות בצוות מורות אחר ושונה, עוטות על עצמן תלבושת שונה או מתרגלות למציאות שבה אין תלבושת, הכל מתחיל מ-א', מבראשית. הדבר אינו קל.

ואנו, כהורים, ניצבים מול השאלה - מה המסלול שאליו נוכל לכוון את הבת? באיזו דרך לצעוד? כיצד על מכשולים לגבור? איך נקל עליהן את המעבר?

נפנה אל הים הגדול והרחב כדי ליטול ממנו דוגמה שתמחיש את הדרך שבה ניתן לראות את הדברים.

צבע תכלת רגוע של שמיים וים, במקום בו הם נושקים זה לזה בקו האופק.

במרחק צפה לה ספינה קטנה, מנתבת דרכה בין הגלים. רב החובל מתבונן במצולות, תר הוא במשקפת אחר פנינים חבויות. הוא עורך מאבק נואש בין צדפים וקונכיות לבין פנינים אמיתיות. הוא נוטל בידו חופן אבנים מקרקעית הים, בוחן ומדקדק כל אבן וצדף, משליך את הפסולת חזרה למצולות.

הנה - הוא מצא צדף שבתוכו חול, הוא כמעט ורצה להשליכו אל הים, אך לפתע נצנץ לו ברק שהאיר הצדף ואת תוכנו. כן, הוא מצא אותה, את הפנינה מסתתרת אי שם, חבויה. שוכנת בשלווה במסתרים.

אתי רוזנצווייג • קריאת כיוון

תכנון ומימוש תהליכי טיפול ואבחון

etikivun@gmail.com | www.eti-kriatkivun.co.il | 058-326-4443

יום שטוף שמש אורה, עת פזזו קרני חמה על גלי ים רגועים, דגל לבן נינוח התנופף ממרחק. שלה רב החובל את הצדף והניף אותו מעלה מעלה. יד אדם חמימה עטפה אותו בערגה, שולה מנו בזהירות את הפנינה.

קלי!

לו נשכיל להביט אל בתינו, בוגרת כיתה ח', כאל אותו צדף תמים השוכן במעמקי ים וסביבו נחשולים אדירים – אך הוא יכול להם!

דגי ים אימתניים משחרים לטרף סביבו, והיא, הפנינה, מוגנת בקונכייתה בהגנה מושלמת, חבויה שם הנערצת שבאבני חן.

לו נשכיל לתת לבנותינו אמצעי הגנה יקרים שיגנו עליהן כקונכייה מוצקה.

אם נצליח להאהיב על בנותנו את חן הצניעות, את יופי הפנימיות. לפעמים התקנון נראה מאיים... ה'גזרות' הכתובות בו נראות קשות... אך אנו כהורים נשכיל להחדיר בבנותנו את ההבנה כי עלינו להקשיב ולציית למקום בו אנו לומדות וממנו מקבלות, הרי במקום הזה חפצנו, ועל התקנון חתמנו.

פנינה אמיתית ניתן למצוא רק במעמקי הים. היא לעולם לא תצוף במרומי הגלים, לעולם לא תנצוץ אל מול שמש קופחת.

היא בתחתית. מתחת לרגלי אנשים מהלכים. היא בת מלכים שמורה, חבויה בארמון מלוכה.

תלמידה שתשכיל להבין זאת, המעבר יוקל עליה. היא תפנים ותקבל בהבנה דרישות שונות, תקנון אחר וסביבה שונה.

למול אופקים חדשים, למול סדרי סמינר העלולים להיראות נוקשים - נעניק לפנינה היקרה מידה שלא תסולא מפז.

הרצון לקבל.

ניתן לה את היכולת לראות את הכלי שבו נמצאת הפנינה, לחוש כמה הקונכייה שומרת ומגנה סביבה, ולהבין שלהיות כלי קיבול זה מפתח לשמירת הפנינה...

ולואי נשכיל להחדיר בבנותינו האהובות שלקבל זו מעלה ולא פחיתות, זו יוקרה והתעלות, זה לצעוד במסלול חיינו עם מצפן שמראה את הדרך - לא לטעות.

זה רמזור האומר לך "עצור!" תהום לפניך! פני לאחור!

אתי רוזנצווייג • קריאת כיוון

תכנון ומימוש תהליכי טיפול ואבחון

etikivun@gmail.com | www.eti-kriatkivun.co.il | 058-326-4443

אם נעביר להן תחושה זו, נקל עליהן את המעבר מה-ח' אל ה-א'. הן תחושה שהא"ב של היהודי זה "נעשה ונשמע"!

גם אם שלא הבנתי למה - עשיתי, קיימתי!

לכן דווקא עם ישראל נבחר להיות מובדל ולקבל את התורה. בזכות אמירת "נעשה" זכינו לשמוע!

ובשבח המקבל.

צייר אחז במכחולו וצייר את הציור היפה ביותר בציוריו.

הוא השקיע בציור את זמנו, כוחותיו וכישרונותיו הנדירים. לשם כך הוא ישב ימים ולילות מול זריחה ושקיעה, בין עצים בחורשה, וצבע במכחולו את השמיים בצבעי שקיעה מרהיבים.

כשהפציעה שמש אורה השכיל הצייר לצבוע עת ציורו בצבעי זוהר מרהיבים עד כי חשו הכול את השמש, כמו מוחשית, מבקיעה דרך בינות החשכה, מפלסת דרכה בין השחור.

כשהסתיימה מלאכת האומן עמד הצייר והתרחק מן התמונה כדי לחזות במלאכת האומנות שזה עתה הושלמה. האם שלימה היא?

המראה המרהיב שבה את ליבו. בהילוכו לאחור הוא לא שם לב לכך שהוא מתקרב אל תהום שפעורה אחוריו...

עמד ממרחק ידידו ושאג מנהמת ליבו: "הזהר! אתה מועד הישר לתהום!" אך האומן אינו שומע, הוא שקוע ביפעת ציורו. האם להוסיף גוון בשמיים? האם להדגיש את האור בקרניים?

משראה חברו שבעוד מחצית הדקה חברו הטוב מידרדר לתהום, זינק אל הציור וקרעו לגזרים.

הזדעק חברו האומן ובכה מקרות ליבו: "עמל של שנה ירד לטמיון!"

השיב לו חברו: "יצירת הפאר נעלמה, אבל את חייך הצלתי מאבדון!"

עתים נדמה לבת המתבגרת שלקבל זה לוותר, להפסיד, מהכבוד להוריד!

אם נשכיל ללמדה שאשרי מי שמקבלת. את חייה כך נציל!

וניתן להוסיף ולהבהיר לה, לבת, היום היא תקבל ממורה בסמינר, מאמא בבית, מאחות גדולה.

אתי רזנצוייג • קריאת כיוון

תכנון ומימוש תהליכי טיפול ואבחון

etikivun@gmail.com | www.eti-kriatkivun.co.il | 058-326-4443

ומחר... מחר בן זוגה יבקש ממנה דבר מה. ייתכן שהיא תחשוב באופן שונה ממנו – אך היא תתכופף ותקבל - כי כך התרגלה. השלום והאהבה בביתה ישררו, שכינה וקדושה בין כתלי ביתה ישבתו.

ולואי.

אם יקרה, כלי מיוחד נוסף מסייע רבות לבת המתחילה.

הקדימי תפילה. בקשי עבור ביתך את הטוב ביותר בשבילה. למדי את ביתך להתפלל כדברי בעל ה'לב אליהו': התפילה חרב פיפיות, 2 פיות לה. האדם בוקע בתפלתו - בחרבו - את השמיים. ומשמיים קורעים ובוקעים עבורו גזר דין שאינו טוב עבורו.

כלי נוסף:

מה בין תלמידי אברהם אבינו לבלעם הרשע?

עין טובה, לחפש לראות בכל מצב את הטוב.

יש החוזרת ביום הראשון מן הלימודים בסמינר, פניה קודרות, עננת תוגה נסוכה על פניה, עצבות וייאוש, לזה חכיתי?

המורה מבוגרת, לא נראה לי שאצליח להתחבר אליה עם רוחי הצעירה והתוססת.

ובנות הכיתה? חלקן מופנמות, אחרות, עלובות, חלקן מגובשות ולא נראה שאפשר לחברתם לחדור, ייאוש!

ולעומתה, יש החוזרת מלאת חוויות. לא פוסקת מלספר על מורה מיוחדת שהרצאת הפתיחה שלה הייתה כה מרתקת, היא נעימת הליכות ומקרינה אהבה וחום. הכיתה? היא פשוט מושלמת. בנות מחייכות, מתעניינות, רוצות בחברתה, מפרגנות, איכותיות. ומה לא? היא מצפה למחר בקוצר רוח. יום שמח מיוחד היה. נפלא.

הן היו באותה הכיתה וחוו את אותה החוויה. זו ראתה אור פנינים! וזו ראתה חושך במעמקים.

האם הייתה זו פנינה? או פסולת מעמקים?

תלוי מה מחפשים. תלוי את מה בוחרים לשלוח מהים הגדול, מן הסמינר המיוחד. האם נשכיל ללמד את הפנינה לנצח ולהאיר, לחפש את האור והטוב?

זו אומנות לחיים שתיתן לה את כלי ההצלחה. מי יתן ותזכה כל בוגרת ח' לגלות את הפנינה שבתוכה.

אתי רוזנצווייג • קריאת כיוון

תכנון ומימוש תהליכי טיפול ואבחון

etikivun@gmail.com | www.eti-kriatkivun.co.il | 058-326-4443

אסיים בשירה של ה. תראל:

יום יום

בכה הצדף בדמעות אין מרי,

יום יום

זקף אזנו

בתקוה חדשה...

ולפתע,

מלא ליבו,

באגל פנינה.

ואני ממשיכה את השיר:

אם תזקוף את אוזנה כדי לשמוע ולקבל,

לשמור ולעשות ולקיים,

יבלוט שם הצדף,

ותקרב באור יקרות הפנינה!

בברכת "ישמור ד' צאתה ובואה",

באהבה רבה. חנה ליינר.